

Ion Creangă

DĂNIILĂ PREPELEAC

Adaptare text: **Elena Ionescu și Ana-Maria Cozma**

Corectură: **Laura Ivona Dumitru**

Illustrații: **Costin Călimoceanu**

DTP: **Daniel Cozma**

Editura
ANDREAS

Erau odată într-un sat doi frați și amândoi erau la casele lor. Cel mare era harnic și bogat, pentru că, unde punea el mâna, punea și Dumnezeu mila, însă nu avea copii. Cel mic era tare sărac, deoarece era tare leneș, slab de minte și neîndemnătic; și-apoi mai avea și o droaie de copii! Nevasta acestuia era muncitoare și bună ca pâinea caldă, iar a celui bogat era foarte zgârcită și arăgoasă. Fratele cel mic, Dănilă Prepeleac, avea și el o pereche de boi tineri, ciolănoși și grași, și tocmai buni de pus la jug și de făcut treabă.

Dar plug, grapă, car, sanie și câte mai trebuieesc omului în gospodărie, ioc! Și când avea trebuință de ele, dădea fuga la fratele său, care avea de toate. De multe ori nevasta bogatului îi făcea zile frite bărbatului, dar acesta îi spunea adesea: „Apoi, de, măi nevastă, dacă nu l-o ajuta eu, cine să-l ajute, sărmanul?“. Într-o zi, fratele cel bogat, sătul să-i tot împrumute carul, îl sfătuí pe Dănilă să-și vândă boii și cu banii luați pe dânsii să-și cumpere alții mai mici și un car, ca să fie și el în rândul lumii. Dănilă ascultă de sfaturile fratelui său și plecă cu boii la târg.

Pe când urca el un deal, un alt om cobora dinspre târg cu un car nou, pe care cu greu îl stăpânea să n-o ia singur la vale. Dănilă, când îl văzu, îi veni-n gând una năstrușnică și zise:

- Ia stai, prietene! Carul dumitale parcă merge singur. Nu vrei să-mi dai mie carul și eu să-ți dau boii? Nu vreau să le mai port de grija! Oi fi eu în stare să trag un car, mai ales pe ăsta care merge singur.

- Glumești, omule, ori ții cu tot dinadinsul?

- Ba nu glumesc deloc! Ia-ți boii și să-i stăpânești sănătos!

Apoi Dănilă își luă și el carul și porni tot la vale, înapoi spre casă, dar, când valea s-a sfârșit și a început urcușul, suie-l dacă poți!... „Na! Car mi-a trebuit, car am găsit!“, își zicea Dănilă cu năduf. Stând el acolo necăjit, vede un om care se ducea grăbit spre târg cu o capră.

- Prietene, zise Dănilă, nu vrei să-mi dai capra în schimbul carului?

Omul, văzând asemenea chilipir, îi dădu capra și luă carul. Așteptă până veni alt car, îl legă de acesta pe al său și se duse la treaba lui, în vreme ce Dănilă își luă capra și plecă cu ea spre târg.